

DUBŇANSKÉ FARNÍ NOVINY

č. 1 vyšlo 26. 10. 2015 - dušičkové

„Dušičky“ – připomínka rodičů, prarodičů... i věčného života

Milí přátelé!

S Vámi, se kterými se setkávám v dubňanském kostele, jsem se již o tento příběh rozdělil. S Vámi

Skutečně moudrý umí vidět až za horizont času – do věčnosti.

ostatními bych se o něj chtěl rozdělit nyní:

O jednom z amerických prezidentů se vypráví, že když byl ještě malý kluk, posílala ho maminka do místního obchůdku nakupovat. V obchodě se scházivali lidé z městečka, klábosili ve frontě, a když jim už

došla témata, vždy se našel někdo, kdo se rozhodl pobavit na chlapcův účet. Sáhł do kapsy a vyndal dvě mince: jedna měla sice větší průměr, ale menší hodnotu, druhá byla menší, ale hodnotu měla dvojnásobnou: „Chlapče, dám ti peníze. Který si vybereš?“

Hoch pravidelně sáhł po té, která byla na pohled větší. Celá

Co to přinese mně (a také ostatním) pro věčnost?

společnost se tomu pokaždé od srdce smála. Ti, kteří se považovali za zvlášť inteligentní, si navíc klepali na čelo...

Jednou bylo nějakému sousedovi kluka líto. Počkal na něj nenápadně za rohem a povídá mu: „Víš, ta jedna mince je sice větší kolečko, ale za tu, co vypadá menší, si ve skutečnosti koupíš dvakrát tolik.“ „Ale strejdo,“ usmál se klučina, „to já vím samozřejmě taky. Ale myslíte si, že by to na mě ještě někdo příště zkoušel a nabízel mi mince, kdybych si jednou vzal tu s vyšší hodnotou?“

Moudrý umí vidět dál. Až za horizont přítomného okamžiku. Skutečně moudrý umí dokonce vidět až za horizont času – do věčnosti. A tak se ptá nejen: „Co mi to přinese pro dnešek, zítřek, nebo třeba za dvacet let...“, ale nezapomene si položit

a zodpovědět i velmi důležitou otázku: „Co to přinese mně (a ostatním) pro věčnost?“

Památka věrných zemřelých (lidově dušičky) nám připomíná důležitou část lidského života – věčnost. Když vzpomínáme a modlíme se za ty, kteří už „jsou na věčnosti“, připomínáme si zároveň i to, jak náš vlastní život na této zemi je krátký, ale současně důležitý: rozhoduje totiž o naší věčnosti... Pán Ježíš řekl: „Co prospěje člověku, kdyby získal celý svět, ale na své duši utrpěl škodu.“

Srdečně Vás zvou na dušičkovou pobožnost v neděli 1. listopadu v 17.00 na dubňanském hřbitově.

Srdečně Vás i Vaši rodinu zvou na společnou vzpomínku na naše zemřelé v neděli 1. listopadu v 17 hodin na dubňanském hřbitově. Bude se už stmívat, nejen děti si mohou donést lucerničky...

P. Pavel Zahradníček
farář v Dubňanech

(Můj mobil je 731 402 651, email pavel@fatym.com; pokud ještě nemáte knihu „Mozaika duchovní moudrosti“, ze které je tento příběh, zastavte se na návštěvu za mnou na faře, rád Vám ji jako dárek věnuji.)

Srdečně zveme v listopadu:

- **Společná VZPOMÍNKA NA ZEMŘELÉ na hřbitově v neděli 1. listopadu 2015 v 17.00 na dubňanském hřbitově**

- Čtení jmen katolických kněží vězněných, mučených a popravených za 2. světové války – koná se v kostele sv. Josefa v Dubňanech 1. listopadu 2015 od 15.00.

Je to projekt Spolku Vojenské muzeum Loučka-Pearl Harbor (viz www.vojenske-muzeum.cz), který je představen u příležitosti 70. výročí ukončení 2. světové války v Evropě. I když seznam není zdaleka úplný, podařilo se historikům do něj zahrnout již celkem 325 osob – katolických duchovních vězněných, mučených nebo zabitých nacisty v době 2. světové války. Připomíná, že katoličtí kněží představovali hned po Židech a Romech nejpronásledovanější skupinu obyvatelstva. A že povolání „katolický kněz“ bylo (procentuálně vzato) mezi všemi ostatními povoláními a profesemi nejjistější vstupenkou do vězení, koncentračního tábora a na popraviště. Čtení jmen začne v našem kostele v 15.00, od 17.00 do 17.30 bude v době společné vzpomínky na zemřelé na hřbitově půlhodinová přestávka a pak bude předčítání jmen pokračovat.

- Tradiční ŽEHNÁNÍ ADVENTNÍCH VĚNCŮ v předvečer adventu v sobotu 28. listopadu v 16 hodin v dubňanském kostele.

Slovo advent je z latinského slova „adventus“ a česky znamená „příchod“. Myslí se tím příchod Ježíše Krista. Advent je dobou přípravy na Vánoce – na oslavu toho, že Bůh sám se stal člověkem a přišel na tuto naši zem. Čtyři svíce, které se postupně zapalují o jednotlivých adventních nedělích a pak postupně uhořívají, nám připomínají, že žijeme v čase a ten se rychle krátí. Zelený věnec (symbol života) ve tvaru kružnice (tvar bez začátku a konce – symbol věčnosti) nám připomíná věčný život, do kterého má naše pozemské putování vyústit. Věnec zapalovaný v rodině při společném jídle nám připomíná duchovní rozměr adventu: šťastné Vánoce nedělají jen dárky, cukroví a stromeček, ale i láska, odpuštění, vzájemné porozumění a vstřícnost mezi lidmi. Také tyto „duchovní kořeny“ radostných a šťastných Vánoc je třeba připravovat již dlouho předem – podobně jako připravujeme to materiální. Srdečně Vás zveme: přijďte si nechat svůj adventní věnec požehnat.

Na závěr příběh pro zamyšlení:

Dřevorubec, co neměl čas

V lese pracoval dřevorubec. Sekerou kácel stromy. Ale protože ji měl dost tupou, nestíhal tempo ostatních. Ti byli s prací již dávno hotovi, ale on ještě zůstával v lese a se svou tupou sekerou marně doháněl to, co nestihl během směny.

K večeru kolem toho místa procházel nějaký pucešník. Chvilí dřevorubce pozoroval. Pak se osmělil a pronesl: „Měl byste si nabrousit sekeru, máte ji úplně tupou!“

Dřevorubec mu nevěnoval pozornost a dál sekal a sekal.

Tekly z něj potoky potu... „Povídám, člověče, měl byste si nabrousit tu svoji sekeru!“ nedal se pucešník.

Dřevorubec ani nezpomalil. Dál

*Najdi si čas na Boha
a on ti dá čas
na všechno ostatní*

sekal a sekal a jen mezi zuby našťavaně procedil: „Už takhle vůbec nestíhám. A ještě se budu zdržovat broušením sekery...!“

A co ty? Také nemáš čas na modlitbu a říkáš: „Už takhle nestíhám...“?

Zastav se a „nabrous si sekeru“!